

lingsspørgsmål mellem de partier, der står bag elreformaftalen.

Men i princippet kan jeg ikke se, at der er noget forkert i, at miljøomkostninger og udviklingsomkostninger finansieres af en sektor selv frem for at gå ind og belaste den samlede finanslov. Jeg synes faktisk, det er et rigtigt princip, og som jeg sagde før, i fuld og god overensstemmelse med det eldirektiv, som er vedtaget og er gældende i EU.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det, som jeg efterlyste før, og som måske ikke kom helt klart frem, var: Vil ministeren svare på de høringsvar fra bl.a. finansministeren, Forbrugerrådet og mange andre: Hvad koster dette forslag for brugerne? Det er jo det, det hele står og falder med, vil jeg gerne sige til ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Energitpolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 44: Forslag til lov om ændring af byggeloven. (Modernisering af bebyggelsesregulerende bestemmelser, handicaptilgængelighed m.v.). Af by- og boligministeren (Jytte Andersen). (Fremsat 11/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Thomas Adelskov (S):

På vegne af Socialdemokratiet vil jeg gerne takke ministeren for fremsættelsen af dette forslag, ikke mindst fordi vi i Socialdemokratiet er stærkt optaget af øget handicaptilgængelighed

overalt i det danske samfund, fordi de æstetiske og arkitektoniske værdier nu også får en central placering i byggeloven, og endelig fordi vi nu får en tiltrængt revision og forenkling af byggeloven.

Det lovforslag, der i dag skal behandles, omhandler dels en videreudvikling af de regler, der skal sikre handicappede lige adgang til fysiske omgivelser, dels en forenkling og modernisering af en del af de nuværende bebyggelsesregulerende bestemmelser.

Netop princippet om ligebehandling af handicappede og fokus på handicaptilgængeligheden er vigtig for Socialdemokratiet. I Socialdemokratiet er vores udgangspunkt, at alle skal have lige muligheder, både når det handler om tilgængelighed i byer, og når vi taler om boligområder.

En afgørende betingelse for, at alle kan deltage i samfundslivet, er, at de fysiske omgivelser i sig selv ikke udgør en hindring for f.eks. handicappede. Således indeholder lovforslag nr. L 44 et forslag om at medtage fremme af handicaptilgængelighed i byggelovens formålsbestemmelser. Med lovforslaget understreges det, at vi tager FN's standardregler om lige muligheder for handicappede seriøst.

Der lægges endvidere op til, at by- og boligministeren bemyndiges til at fastsætte en række konkrete regler i bygningsreglementerne om faste installationer af tekniske hjælpemidler til handicappede og om niveaufri adgang til konstruktioner og anlæg.

L 44 har også æstetiske elementer. I Socialdemokratiet vil vi ikke blot have funktionelle, men også smukke bygninger. Som noget helt nyt i byggeloven foreslår by- og boligministeren, at der indsættes en bestemmelse om arkitektonisk kvalitet, ligeledes i lovens formålsbestemmelse. Arkitektonisk kvalitet bør indgå i dialog mellem bygherre, rådgiver og kommunale sagsbehandlere i forbindelse med selve byggesagsbehandlingen. Kun på den måde sikrer vi, at vi får total kvalitet i byggeriet.

Den foreslåede modernisering af lovens bebyggelsesregulerende bestemmelser støtter vi også. En række af lovens nuværende bestemmelser er utidssvarende og trænger til fornyelse, navnlig i lyset af udviklingen i tætte byområder.

I det store og hele er der ud over de allerede nævnte ændringer tale om forenklinger og nødvendige ændringer. Jeg vil derfor blot kommentere den foreslåede ændring af naboorienteringsreglen, der findes i byggelovens § 22, stk. 2.

Efter den nuværende ordlyd af bestemmelsen har kommunalbestyrelsen for at varetage naboernes interesse pligt til at orientere naboer om dispensation fra byggeloven, inden dispensation meddeles. Naboerne har herefter 2 ugers frist til at komme med bemærkninger, som kommunen ikke har pligt til at følge.

I nogle tilfælde har denne bestemmelse vist sig at være uhensigtsmæssig, ja, vel nærmest pseudodemokratisk, specielt i de tilfælde, hvor resultatet er givet på forhånd, eksempelvis fordi det påtænkte byggearbejde ikke kan udføres på nogen anden måde, hvorfor naboer ikke får nogen reel indflydelse på dispensationens indhold.

De foreslåede ændringer i L 44 tager højde for det og vil forenkle den kommunale sagsbehandling og kvalificere naboorienteringen. Alt i alt et godt forslag, som vi i Socialdemokratiet støtter.

Karsten Nonbo (V):

Da Venstres ordfører, fru Gyda Kongsted, ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige følgende på Venstres vegne:

Venstre stiller sig i det store og hele positiv over for lovforslaget. Det gælder især ændringerne i byggeloven, der skal forbedre forholdene og mulighederne for de handicappede. Det er meget tiltrængt.

Venstre vil dog gerne under det kommende udvalgsarbejde have lov til at se på følgende problemstillinger: Hvor meget vil de i lovforslaget omtalte teleslynger, der ønskes medregnet som nye anlæg, fordyre bygningsomkostningerne? Der er lagt op til ca. 15 pct., så vidt vi kan se i lovforslaget. Hvor meget bevilger man allerede i dag på anden vis til de nævnte installationer?

Så vil vi gerne se på selve det byggearkitektoniske: Der står, at man skal fremme den arkitektoniske kvalitet i byggeriet. Det vil vi selvfølgelig alle gerne gøre, men smag og behag er jo, som man ved, forskellig, det synes at være noget udefinerbart, og så spørger man sig selv: Hvem skal være smagsdommer på det område?

Så vil vi gerne vide, om det er korrekt, at lovforslaget giver ministeren så megen bemyndigelse, at det reelt går ud over det kommunale selvstyre. Finansministeriet siger i sine hørings svar, at der mangler angivelser i lovforslaget af de økonomiske konsekvenser for det fremtidige kommunale bloktilskud. Det vil vi gerne se på.

Om § 10 udtaler Den Danske Landinspektørforening bekymring på landbrugsejendommenes vegne, og det vil vi også gerne have uddybet nærmere under udvalgsarbejdet.

Men vi er store tilhængere af en forenkling af reglerne og af, hvad der kunne lette administrativt arbejde både for kommunerne og bygherrerne, når der skal bygges, og derfor vil vi gå positivt ind i et udvalgsarbejde.

John Vinther (KF):

Selv om dette lovforslag jo udelukkende handler om ændringer af byggeloven, så er der jo en hel del elementer indeholdt i forslaget.

To af de elementer, der er, nemlig spørgsmålet om at medtage handicaptilgængelighed og arkitektur i byggelovens formålsbestemmelse og det element, der handler om at overlade udpegnings og notificering til Danak, betragter vi som uproblematisk, og dem kan vi uden videre tilslutte os.

Så indeholder forslaget to elementer, der efter vores opfattelse er af en noget mærkværdig karakter. Det er de to elementer, der vedrører henholdsvis fastsættelse af regler for faste installationer af tekniske hjælpemidler for handicappede og den modernisering af de bebyggelsesregulerende bestemmelser, der lægges op til med lovforslaget.

Det mærkværdige er ikke selve substansen. Vi er enige i, at der skal fastsættes regler for installation af hjælpemidler til handicappede, og modernisering af de bebyggelsesregulerende bestemmelser er i allerhøjeste grad påkrævet og på sin plads. Så selve substansen er vi altså som sådan enige i.

Det mærkværdige er antallet og anvendelsen af ministerbemyndigelser. Jeg har ikke talt, hvor mange der er, men det er mange. Faktisk er lovforslaget jo en lang række ministerbemyndigelser, og jeg kan lige så godt sige det ligeud: Det Konservative Folkeparti vil ikke i dag udstede en blankocheck til by- og boligministeren til at fastsætte regler om installation af tekniske hjælpemidler til handicappede.

Hensigten er ædel nok, og den kan vi støtte, men vi vil ikke bare sige ja og tak og amen uden at vide, hvad det helt nøjagtigt er, ministeren har i tankerne. Vi vil godt kende omfanget. Hvor mange og hvilke typer bygninger er det, der skal være omfattet af reglerne? Det er vel ikke tanken, at det skal være alle og enhver form for bygning, der skal være omfattet af de her regler? Det vil vi godt have afklaret, før vi tager endelig stilling til den del af forslaget.

Helt mærkværdigt bliver forslaget, når vi kigger på de ministerbemyndigelser, der ligger i den del af lovforslaget, der omhandler moderni-

seringen af de bebyggelsesregulerende bestemmelser. Igen er vi enige i hensigten, og der er behov for den smidiggørelse, der lægges op til. Men det mærkværdige er, at man flere steder i bemærkningerne kan læse, at det er hensigten, at kommunalbestyrelserne selv skal kunne fastsætte bestemmelser i overensstemmelse med de lokale forhold. Det er en helt rigtig tanke, men hvis det er hensigten, hvorfor så en ministerbemyndigelse? Hvorfor ikke bare gøre det enkle og rigtige, nemlig at udforme lovgivningen på en sådan måde, at det af selve loven fremgår, at det er kommunen, der har kompetencen? Der er vel ikke nogen grund til ligefrem at pakke det ind i en ministerbemyndigelse.

Endelig indeholder lovforslaget et element om indførelse af en bagatelgrænse for naboindtægter i byggesager. Vi er helt enige. Selvfølgelig skal der være en bagatelgrænse, og selvfølgelig skal det være den enkelte kommunalbestyrelse, der selv vurderer, hvor denne bagatelgrænse skal ligge, men med én undtagelse: Vi ønsker ikke, at der skal være en bagatelgrænse i byggesager, hvor kommunen selv er bygherre. Motivet er åbenlyst. Kommunen skal naturligvis ikke i ly af en bagatelgrænse kunne gennemtrumfe nybyggeri eller bygningsændringer.

Jeg vil opfordre ministeren til at overveje et sådant ændringsforslag, og hvis by- og boligministeren ikke ønsker at medvirke til et sådant ændringsforslag, ja, så vil vi stille det fra konservativ side.

Med de bemærkninger vil jeg love, at Det Konservative Folkeparti vil gå aktivt og konstruktivt ind i udvalgsbehandlingen.

Knud Erik Hansen (SF):

Der er tale om mindre ændringer af byggeloven, men ikke ændringer, der er uden betydning. Jeg synes, det er flot og dejligt, at man nu får præciseret, at man skal fremme handicapvenlighed og -tilgængelighed i bebyggelserne, og at ministeren også får instrumenter, således at man kan gennemføre det.

Vi har set nogle eksempler, hvor det har været svært, og hvor der har været u hensigtsmæssigheder i byggeloven, og det er godt, vi her ser en mulighed for at få rettet op på det. Jeg synes også, det er godt, at det kommer ind, at det arkitektoniske nu skal fremmes.

Vi havde dog måske gerne set, at der var flere ting, der var kommet ind. Vi har stadig væk, synes jeg, et udestående med bæredygtighed i for-

bindelse med byggeloven, men det kan vi så vende tilbage til senere.

Vi kan også støtte forslaget om ændrede krav til udstykningsmuligheden.

Vi har sympati for, at der nu sættes diverse grænser for grundstørrelse, bebyggelsesprocenter, bebyggeshøjde, etagearealer og afstands-krav. Nu gøres de differentierede, det kan godt have sine gode formål, men jeg synes, det rejser et problem i forhold til planlægningen. De nuværende regler er jo enten en slags minimums- eller maksimumsregler, og det betyder, at hvis man overskrider dem, ja, så kræver det nogle særlige overvejelser for at omgå dem, og det er jo i høj grad det, vi har planlovens bestemmelser til. Som jeg ser de differentierede regler nu, så åbnes der faktisk for at lave bestemmelser, som retligt måske burde være noget, der skulle overvejes under planloven.

Jeg synes, det er nogle principielle overvejelser, der i hvert fald bør tages i betragtning, når vi skal diskutere lovforslaget videre. I hvilket omfang går det her nu for tæt på planloven og giver i virkelighed mulighed for at omgå planlovens bestemmelser og planlovens intentioner?

Tilsvarende synes jeg også, det er fornuftigt at have en bagatelgrænse og måske også, at man kan undlade at høre, når det er visse bagateller, men jeg synes, der er nogle betænkelige ting i formuleringen af reglerne om bagatelgrænser.

Som vi ser det, indføres der måske i virkeligheden to kriterier: et, der siger, at når det ikke kan være anderledes, så kan vi lade være med at høre, og et andet, at det alene er op til kommunalbestyrelsen at afgøre det. Vi vil gerne, at vi ser lidt nærmere i udvalget på en præcisering af, hvornår det faktisk er, der er en bagatelgrænse, og hvilken sikkerhed borgerne har for at blive hørt, når det er relevant at blive hørt.

Egil Møller (DF):

Lovforslaget vil modernisere reglerne for byggesagsbehandling, og inspirationen er bl.a. hentet fra en betænkning afgivet af moderniseringsudvalget fra juli måned i år.

Dansk Folkeparti ser med glæde på, at de handicappedes vilkår forbedres i byggelovgivningen, bl.a. ved bestemmelserne om faste installationer af tekniske hjælpemidler og anlæg til IT-standere, betalings- og kortautomater.

Lovforslaget indeholder, som også den konservative ordfører var inde på, mange bemyndigelser til ministeren, som jeg på Dansk Folkepartis vegne finder betænkelige. En præcisering

af reglerne i stedet for vil ikke give mulighed for et »magtmisbrug«.

Med hensyn til nabohøringer ser vi gerne de nugældende regler bibeholdt, på den måde sikres naboers retsstilling.

Med disse bemærkninger kan Dansk Folkeparti tilslutte sig lovforslaget.

Annie Lunde Hansen (CD):

Dette her lovforslag kan man næsten ikke lade være med at synes om. I ét hug tager regeringen initiativ til dels at forenkle bebyggelsesregulerende bestemmelser, dels at fastsætte regler, som har til formål at forbedre kravene til bebyggelsernes handicaptilgængelighed, både når man taler om fysisk handicappedes adgang til bygninger og også ved etablering af elektroniske hjælpemidler til blinde og dårligt hørende. Nogle af disse elektroniske hjælpemidler kræver, at man i projektfasen tager hensyn til installationen af dem.

Sådanne forslag har vi i CD stor sympati for, og jeg vil derfor ikke trække debatten unødigt ud med den del af lovforslaget kun kort kommentere et par enkelte ting i resten af lovforslaget. Man kunne jo næsten ønske, at nogle af de ting for de handicappede kunne komme til at gælde med tilbagevirkende kraft.

Det er glædeligt, at fremme af handicaptilgængeligheden nu bliver gjort til en del af byggeovens formålsbestemmelser, og den samme glæde gør sig egentlig også gældende i relation til spørgsmålet om den arkitektoniske kvalitet.

Som det vist også er påpeget i enkelte af høringssvarene, er arkitektonisk kvalitet jo en lidt udefinerbar størrelse, for det har jo lidt med smag og behag at gøre. Som man siger: Smag og behag er forskelligt, derfor bliver al mad spist, og alle kvinder gift. Men sådan skulle det just ikke være. Så jeg håber på, at man ude i kommunerne vil passe lidt på og holde det på dialogplan, sådan at de trods alt får indflydelse på, hvordan bygningerne skal se ud. Det må efter CD's opfattelse holdes på dette dialogplan, og som jeg læser lovforslaget, er det vist også kun det, der lægges op til, men det kan ministeren måske svare mig på.

Med hensyn til den del af forslaget, som vedrører de bebyggelsesregulerende bestemmelser, bør man altid være lidt forsigtig med uden videre at sige ja tak til ting, som indskrænker borgerens indsigt i og medindflydelse på det offentlige beslutninger. Derfor foreslår man ændringer af reglerne om den såkaldte naboorientering,

hvorefter en kommune ikke kan meddele en dispensation, før naboerne er blevet orienteret. Ændringen består i en bagatelgrænse, hvor det bliver kommunalbestyrelsen, som forbliver kompetent til at vurdere, hvorvidt en given tilladelse vil have underordnet betydning for naboerne.

Naboernes påvirkningsmuligheder i relation til den nævnte bestemmelse er endda meget begrænset, så skaden er nok ikke så stor, tænker man. Der er nu noget principielt i det, men fungerer en sådan ordning i planloven, kan den vel også fungere i denne lov.

Generelt er CD dog meget positiv over for dette lovforslag, men der er nogle ting, som vi vil se på under udvalgsarbejdet og gerne vil have nogle svar på.

Dorit Myltoft (RV):

Når som helst det overhovedet er muligt, skal vi understrege vigtigheden af, at mennesker med handicap skal sikres gode muligheder for at deltage i samfundslivet, i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet. Derfor er det med tilfredshed for os i Det Radikale Venstre, at også dette lovforslag indeholder bestemmelser, der kan fremme handicaptilgængeligheden.

Vi er også tilfredse med, at der i formålsparagraffen nu skal indføres begrebet arkitektonisk kvalitet. Dermed kommer byggeoven til at matche med byfornyelsesloven, hvor der er nogle tilsvarende bestemmelser i formålparagraffen.

Vi kan ligeledes støtte de bestemmelser, der skal modernisere og forenkle reglerne om byggesagsbehandling. Moderniseringsudvalgets betænkning er grundig og netop med gode anbefalinger.

Så Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget, og vi vil deltage aktivt i udvalgsbehandlingen af det.

Keld Albrechtsen (EL):

Danmark er ikke just noget foregangsland, når det gælder tilgængelighed i bygninger, således at handicappede også kan få mulighed for at være til stede i mange forskellige sammenhænge. Der er Danmark faktisk i virkeligheden et noget tilbagestående land på nuværende tidspunkt, og derfor hilser vi fra Enhedslistens side velkommen, at der i det her forslag sker en væsentlig forbedring på det her område.

Det, jeg så til gengæld synes er lidt ærgerligt, er, at ministeren klumper alle mulige andre ting, der ikke har med det spørgsmål at gøre, sammen med det. For der er altså – som flere ordfø-

rere allerede har været inde på – mange ting i det her, og det kan være vanskeligt at gennemskue konsekvenserne på de andre områder, der ikke drejer sig om tilgængelighed.

Jeg tror, at det var den konservative ordfører, der var inde på, at der var en for vidtgående ministerbemyndigelse. Nu tænkte han uden tvivl på det problem, der kan opstå, hvis Det Konservative Folkeparti kom i regering. Men i almindelighed er det ikke heldigt, for det kunne føre til en dårligere stilling for borgerne.

Vi er ikke begejstrede for, at store byggeselskaber f.eks. får mulighed for at køre stærkt generende projekter igennem hen over hovedet på deres naboer. Det er altså ikke sjovt, hvis det blev resultatet af det her lovforslag.

Vi har set, hvordan en større pensionskasse i Århus har sat et byggeri af et højhus i gang, hvor de har hamret i jorden, sådan at bygningerne omkring det har rystet. Og nu er der et andet byggeri i gang i Århus, hvor man bruger samme metode, så Erhvervsarkivets lofter er ved at falde ned. Risikerer vi så, at naboer, der står i den situation, ikke længere kan gøre indsigelser?

I det hele taget er vi fra Enhedslistens side ikke særlig indstillet på tanken om, at vi skal have plastret landet til med højhuse, og det kunne vi da vist også risikere med de højere bebyggelsesprocenter, som ligger i det her.

Så jeg ville bare gøre opmærksom på, at de øvrige dele af forslaget altså ikke er uden problemer, og jeg ville egentlig være mest tilhænger af den fremgangsmåde, at vi simpelt hen opdelt det her lovforslag, også således at det med tilgængelighed for de handicappede ikke bliver forsinket på grund af tekniske vanskeligheder i de øvrige dele af lovforslaget.

Af hensyn også til de handicappede kunne det være en god idé, for jeg kan høre fra alle ordførerne, vistnok uden undtagelse, at den del af lovforslaget er der massiv opbakning til. Så ministeren burde måske overveje, om ikke en opdeling ville være hensigtsmæssig, for vi vil i hvert fald være meget kedede af, hvis de forbedringer for de handicappede, som ligger i det her, skulle forsinkes af en lang og trælsom udvalgsbehandling, som vil være nødvendig, hvis vi skal til bunds i nogle af de andre problemstillinger, som er i det her lovforslag.

Nu er det muligt, at ministeren måske kan sikre sig et snævert flertal uden om Enhedslisten, så det er ikke sikkert, at ministeren behøver at tage hensyn til det, jeg står og siger her. Men vi vil i hvert fald meget gerne høre, om en

sådan opdeling kunne komme på tale, for det vil altså være godt for tilgængeligheden.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Også jeg er meget godt tilfreds med det løft, der er i lovforslaget for handicappedes bedre adgang på boligområdet. Det synes jeg er tiltrængt, og det er væsentligt. Det kan vi helhjertet støtte.

Så er der moderniseringsdelen. Den synes jeg såmænd også ser meget fornuftig ud. Det er klart, at man jo altid, når man laver nogle moderniseringer, kan stille spørgsmålet: Kan det her nu misbruges på en eller anden måde? Jeg synes da, vi skal kigge lidt nærmere på det under udvalgsarbejdet.

Men som helhed synes jeg nu ikke, at denne del skræmmer mig langt væk, så jeg kan tilsige lovforslaget min positive støtte, men vil selvfølgelig ligesom alle andre forsøge at arbejde aktivt i udvalget, men jeg vil også gerne selv stille nogle spørgsmål i givet fald, hvis andre ikke gør det.

Lad os nu få det her lovforslag ekspederet rimelig hurtigt. Jeg tror ikke, det behøver at ligge der ekstremt længe.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for den brede tilslutning, sådan vil jeg vælge at fortolke meldingerne. Selvfølgelig er der nogle reservationer i forhold til en meget tung teknisk del af lovforslaget, der handler om forenkling, og jeg vil selvfølgelig meget gerne bidrage til i forhold til udvalgsarbejdet at få afklaret, at det ikke er sådan, at store entreprenører kan køre hen over hovedet på folk, for jeg synes, hr. Keld Albrecht-sen maler en vis mand på væggen.

Der er tale om, at man skal prøve at kigge på en bagatelgrænse. Det kan godt være, at bagatelgrænsen er anderledes for Enhedslisten, end den er for regeringen eller for Det Konservative Folkeparti eller CD, men det må vi jo selvfølgelig snakke om.

Jeg tror ikke, at der er nogen, der har været i nærheden af en byggesag, eller nogen, som kender nogen, der har været i nærheden af en byggesag, som ikke vil synes, at det er rimeligt, hensigtsmæssigt og ret nødvendigt at lave nogle forenklinger og nogle moderniseringer og gøre systemet lidt mere fleksibelt. Det er også det jeg hører, men alligevel er det sådan set dén del af det, der er blevet problematiseret her ved førstebehandlingen.

Jeg vil gerne sige, at der som baggrund for det her arbejde har været et udvalgsarbejde, der har arbejdet længe og ihærdigt. Det er et udvalg, der er blevet etableret, før jeg blev by- og boligminister, men jeg vil godt sige her, hvor imponerende bred den udvalgssammensætning har været, og det, jeg vil konkludere og også sige, er, at de faktisk er enige, og det er ikke parter, der normalt er enige. Men de er altså enige om relevante, ordentlige, fornuftige forenklinger og moderniseringer.

Det er boligselskaberne, BYG, Dansk Industri, kommunale parter, Byfornyelsesrådet, Håndværksrådet, Realkreditrådet, Advokatrådet, Praktiserende Arkitekters Råd, Danske Arkitekters Landsforening, Danske Entreprenører, Rådgivende Ingeniører og udlejere, både de jyske og de danske, havde jeg nær sagt, for det hedder foreningerne altså. Dertil kommer Ejendoms-mæglerforeningen, Finansrådet, Miljø- og Energiministeriet og Parcelhusejernes Landsforening.

Det er ikke hver dag, man står med en udvalgsrapport med nogle anbefalinger fra så bred en kreds, som fører frem til en enighed. Derfor er det sådan set min betænkelighed – hvis der er nogen betænkelighed hos mig – at der ikke er forenklinger nok; at man ikke er gået tættere på, fordi der selvfølgelig altid er nogle hensyn, man skal tage et eller andet sted.

Men bortset fra det vil jeg godt takke for tilslutningen og selvfølgelig give håndslag på en åbenhed i forhold til de problemer, der har været nævnt. Hyppigst er nabohearing, kan man vel sige. Gør vi noget her, som kan være betænkeligt? Jamen lad os snakke om det. Jeg tror godt, vi kan finde en enighed omkring en bagatelgrænse, og det er det, forslaget lægger op til.

Og så lægger det op til, at byggeloven som sådan ikke skal fjerne planlægningsgrundlaget, men gøre det nemmere for kommunerne at tænke bypolitisk i forhold til den udbygning, som de fleste byer jo er inde i.

Jeg er meget glad for de meldinger, der har været om handicaptilgængelighed. Jeg skal gerne bidrage til, hvad der er af økonomi i det, men jeg synes, at når vi i Danmark definerer os selv som et velfærdssamfund, vi bygger institutioner, vi bygger huse, vi bygger byer og udvider byer, og hvad ved jeg, så er det altså en retfærdighedshandling, at man, når man bygger, sørger for at tænke også på dem, der ikke er så rørice som os andre, i hvert fald endnu. Derfor synes jeg, det var en meget flot tilkendegivelse fra

alle partier, at man tog kravet om tilgængelighed til sig og nu lægger det ind i byggeloven. Alle bygherrer skal nu tænke og testes på, om de nu også tænker på tilgængeligheden.

Så til arkitekturen. Venstre var lidt bekymret angående smagsdommerfunktionen. Jeg vil bare beroligende sige: Det er ikke mig, der er smagsdommer. Men det, vi jo kan se, når vi sådan ser på meget af det, der bliver bygget, er, at det er for dyrt, og det er for grimt, og noget af det er også for dårligt.

Det er et problem, som vi må gribe an på mange forskellige leder, og det her er altså én af dem, hvor der ved tilgangen til at få tilladelse til at bygge skal være en arkitektonisk vurdering af, om det her hus eller den institution, eller hvad det kan være, nu i for høj grad skæmmer billedet og udsigten.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi som samfund går ind og definerer nogle krav om det. Det er jo ikke kun bygherren, der bygger et hus for sig selv. Alle de huse, der bliver bygget, står jo rent faktisk ude om natten, og vi kigger på dem, og det er vores alle sammens rum. Derfor har vi en samfundsmæssig forpligtelse til at gå ind og være lidt mere bevidste om arkitekturen.

Men jeg forstod nu heller ikke Venstres synspunkt derhen, at man var imod det, men mere at man ville have en sikkerhed for, at det ikke var mig, der skulle være smagsdommer. Jeg kan sådan til almindelig beroligelse sige, at det er det ikke.

Men jeg ser frem til et godt og positivt udvalgsarbejde. Jeg synes, det er alt for tidligt – og det giver meldingerne sådan set heller ikke grundlag for – at begynde at diskutere, hvorvidt lovforslaget skal deles op, fordi der nu er snævre flertal her, der vil noget andet, og nogle andre, der ikke vil det, og sådan noget. Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at det er alt, alt for tidligt at begynde at dissekere tingene på denne her måde. Jeg tror godt, vi kan finde et bredt flertal omkring det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Mit forslag om opdeling var kun af hensyn til, at der i hvert fald ikke må komme en forsinkelse af det med tilgængeligheden, så jeg tager det som et løfte fra ministerens side om, at en sådan forsinkelse ikke vil komme.

Men jeg har et spørgsmål. Jeg hørte jo om en række organisationer, som var blevet hørt, men jeg vil godt bede ministeren oplyse, hvilke orga-

nisationer fra beboersiden, f.eks. Danmarks lejerforeninger, Lejernes Landsorganisation, grundejerforeningerne, beboerforeningerne, der er blevet hørt. Ministeren læste jo listen op hurtigt. Men bygherresiden er jo så rigeligt repræsenteret, kunne jeg høre.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Der har været sådan en tendens til i denne her debat at finde nogle fine ord, der kunne få det til at lyde, som om det er godt, det vi gør. Forenkling lyder jo godt, det kan vi godt lide.

Men jeg synes, at det, der dækker sig bag forenklingen her, faktisk er, at man begynder at opløse noget af det indhold, som er i nogle bygningsbestemmelser. Det er det, vi skal tilbage til at diskutere: Er det rimeligt, at man opløser det indhold?

Der ligger jo en tendens i den forenkling til at sige, at hvor man har en bebyggelsesprocent på f.eks. 400, jamen så kan man faktisk tillade sig at bygge op til 400 pct. – at udvide en bebyggelse fra 200 pct. til måske 400 pct.

Det er jo en indholdsdiskussion. Vi synes faktisk ikke, det er rimeligt, at man skal lave sådan en fortætning, uden at der har været planovervejelser, uden at det er en del af politikken.

Så forenklingen er for mig ikke bare det at se på den administrative bestemmelse. Jeg synes, at det, vi skal tilbage til at diskutere, faktisk også er: Hvad er det for en tendens, der ligger i det her, og er det acceptabelt, at den tendens ligesom skal være en del af vores byudvikling uden en planlægning?

(Kort bemærkning).

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil først sige til hr. Keld Albrechtsen, at dem, jeg nævnte, var dem, der havde siddet i udvalget og faktisk lavede rapporten og lavede anbefalingerne. Det er klart, at både rapport og lovforslag som sådan har været til almindelig høring, og der har ikke været nogen store alarmklokker i forbindelse med det. Så det var kun udvalgs sammensætningen, jeg nævnte.

Hr. Knud Erik Hansen vil godt prøve at diskutere materien i det og ikke bare tage til takke med fleksibilitet og modernisering, hvilket det faktisk er, for det er ikke så tit, at vi i hvert fald i forhold til bygge-loven går til den på den her facon. Men det er klart, at når vi lægger op til, at der skal være nogle andre vurderinger og andre

skøn på minimumsstørrelser, på bebyggelsesprocenter, på bebyggeshøjder og etageareal, med hensyn til afstand fra vej og skel, krav til udstykning osv., så baserer det sig jo også på, at det skal være inden for de planlovgivningsmæssige bestemmelser, men der er også en tro på, at kommunale myndigheder har et ønske om at udvikle deres byer så godt, som det overhovedet er muligt.

Hvis vi slap katten fuldstændig løs, så der ikke skulle være nogen som helst regler, ja, så kunne man godt som byggesagkyndig, som hr. Knud Erik Hansen jo også har været engang og for så vidt stadig væk er – må man gå ud fra – have nogle betænkeligheder ved det og sådan noget.

Men jeg synes, at vi under udvalgsarbejdet skal prøve at få sat lidt – kan man sige – billeder på det her, så vi kan se, hvad det er for noget. Der er ikke nogen, der vil slippe katten løs på en sådan måde, at det bidrager til uhensigtsmæssige bymiljøer, uhensigtsmæssige boligmiljøer. Det ville være det sidste i verden, som jeg i hvert fald ville lægge navn til.

Det er altså ment som en mulighed for og som nogle redskaber til, at kommunerne faktisk kan tænke endnu mere i kvalitet, tænke endnu mere i skønhed, tænke endnu mere i arkitektur og altså også i tilgængelighed.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, men ministeren må jo indrømme, at det, som skulle være meget enkelt, lyder meget indviklet.

Hvis det nu var sådan, at vi kunne få at vide, om der er nogle kommuner, som gerne vil have nogle højhuse, og om det er årsagen til, at man vil have det her, så vidste vi, hvad det politiske indhold i det er.

Jeg er nemlig meget enig med hr. Knud Erik Hansen i, at det er sjældent her i verden, at forenklinger gennemføres af hensyn til det ædle formål at forenkle. Der ligger som regel, viser det sig i virkelighedens verden, en politisk hensigt bag ved det, som drejer sig om nogle interesser og noget indhold.

Hvis der er det i den her sag, ville det være rart at få det at vide. Ellers tager det tilsvarende længere tid, for så skal vi ud i verden og finde ud af, hvem det er, der vil bygge højere huse, hvorhenne de skal ligge, hvor høje de skal være, og hvilke byggeselskaber og pensionskasser der vil bygge dem.

(Kort bemærkning).

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Nu er der jo ingen grund til at se lyst på tilværelsen, og det har Enhedslisten heller ikke for vane.

Det her er altså ikke båret frem af en kommune, som vil bygge et højhus, og hvor naboerne er imod. Det er båret frem af, at man faktisk i årevis har hørt på en kritik af, at byggeloven er meget indviklet, meget tung og meget stiv. Hvis man skulle være i tvivl, så kan man spørge en hvilken som helst arkitekt eller bygningsagkyndig, eller hvad ved jeg. Det kan jeg nu se hr. Keld Albrechtsen har gjort, og jeg ved også, at hr. Keld Albrechtsen jo kender noget til byggeri. Det ønske, vi har haft, er at imødekomme den kritik af en tung, bureaukratisk og ufleksibel lovgivning.

Så skal det selvfølgelig være op til os som lovgivere ikke bare at sige, at nu kan to og fem være lige. Der skal selvfølgelig være nogle regler, noget sikkerhed, noget kvalitet i det. Det er det, jeg synes, vi skal sikre, og det deltager jeg meget gerne i under udvalgsarbejdet. Hvad er det for en fleksibilitet, vi vil være med til at skabe, uden at vi mister vores – hvad kan man sige – tro på, at det her er et ædelt formål? Det er sjældent, vi siger det her fra Folketingets talerstol, men jeg mener faktisk, at det her er båret af et ædelt formål.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 60: Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse. (Ændrede finansieringsregler m.v.).

Af by- og boligministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 25/10 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det forslag om ændring af loven om byfornyelse, vi i dag skal førstebehandle, er et forholdsvis teknisk forslag om finansieringsreglerne for byfornyelse, men hovedsigtet om lovændringerne kan sammenfattes i følgende sætning: Mere byfornyelse for samme penge.

Forslaget indeholder følgende hovedelementer: Ejere og andelshavere skal være med til at betale. Ejere og andelshavere skal tilskyndes til at holde udgifterne nede. Vi skal forsøge at sikre et bedre grundlag for kommunernes valg mellem nybygning eller nedrivning af en bebyggelse. Og som det sidste punkt at de gældende regler forenkles.

I november 1999 blev rapporten »Mere effektiv byfornyelse« offentliggjort. Hovedparten af rapportens forslag sigter mod en forbedring af de økonomiske tilskyndelser for ejere, beboere og kommunerne. På baggrund af rapportens konklusioner lægges i dag op til en ændring af incitamentsstrukturen og byrdefordelingen mellem ejere, lejere, stat og kommune.

Vi har med dette forslag forsøgt at vende op og ned på hele byfornylsesloven og finde ud af, hvor der bruges for mange penge. Jeg vil godt sige, at min personlige opfattelse er, at der ikke kan bruges for mange penge på byfornyelse, men jeg er fuldstændig enig i forslaget sigte og intentionerne om, at vi skal sikre, at midlerne anvendes således, at hver afsat krone giver størst mulig effekt.

Det må nødvendigvis være i alle parter interesse, at de penge, der investeres i byfornyelse, anvendes bedst muligt. Jeg er således enig med ministeren i, at pengene godt kan bruges mere målrettet, end tilfældet er i dag.

Det betyder ikke, at vi får mindre byfornyelse fremover, tværtimod. Vi skal have mere byfornyelse for de samme penge. Der ændres således ikke på den årlige investeringsramme på 2 mia. kr. Men det betyder, at aktørerne inden for byfornyelse selv skal til at have hænderne op af lommerne, så byfornylsen fremover i højere grad og i langt højere grad bliver finansieret af dem, som en renovering eller fornyelse kommer til gode.

Er dette her så ensbetydende med, at vi får lejeforhøjelse og udskiftning af klientellet til fordel for folk med mange penge? Næh, byfornylsen er for beboere, og derfor kan det ikke dokumenteres, at folk vil blive jaget væk i forbindelse